

Projekt z dnia 15 stycznia 2014 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia ..... 2014 r.

w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym

Na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa listę roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym.

2. Lista, o której mowa w ust. 1 jest określona w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011 r. w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym (Dz. U. Nr 210, poz. 1260).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W porozumieniu

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU

WSI

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia ..... (poz. ....)**

**LISTA ROŚLIN I ZWIERZĄT GATUNKÓW OBCYCH, KTÓRE W PRZYPADKU
UWOLNIENIA DO ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO MOGĄ ZAGROZIĆ
GATUNKOM RODZIMYM LUB SIEDLISKOM PRZYRODNICZYM**

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
	Gatunki roślin w obrębie grup systematycznych	
	PAPROCIE	<i>POLYPODIOPSIDA</i>
1.	azolla drobna (azolla karolińska) ¹⁾	<i>Azolla filiculoides</i>
	JEDNOLIŚCIENNE	<i>LILIOPSIDA</i>
2.	moczarka delikatna	<i>Elodea nuttallii</i>
3.	xx	<i>Spartina anglica</i>
	DWULIŚCIENNE	<i>MAGNOLIOPSIDA</i>
4.	barszcz Mantegazziego (barszcz kaukaski) ¹⁾	<i>Heracleum mantegazzianum</i>
5.	barszcz Sosnowskiego ¹⁾	<i>Heracleum sosnowskyi</i>
6.	bożodrzew gruczołowaty (ajlant gruczołkowaty) ¹⁾	<i>Ailanthus altissima</i>
7.	czerecha amerykańska ¹⁾	<i>Prunus serotina</i>
8.	grubosz Helmsa	<i>Crassula helmsii</i>
9.	klon jesionolistny ¹⁾	<i>Acer negundo</i>
10.	kolcolist zachodni ¹⁾	<i>Ulex europaeus</i>
11.	kolczurka klapowana ¹⁾	<i>Echinocystis lobata</i>
12.	niecierpek gruczołowaty ¹⁾	<i>Impatiens glandulifera</i>
13.	niecierpek pomarańczowy ¹⁾	<i>Impatiens capensis</i>
14.	rdestowiec czeski (rdestowiec pośredni) ¹⁾⁴⁾	<i>Reynoutria x bohémica</i>
15.	rdestowiec japoński (rdestowiec ostrokończysty) ¹⁾⁴⁾	<i>Reynoutria japonica</i>
16.	rdestowiec sachaliński ¹⁾⁴⁾	<i>Reynoutria sachalinensis</i>
17.	trojeść amerykańska ¹⁾	<i>Asclepias syriaca</i>
18.	tulejnik amerykański	<i>Lysichiton americanus</i>
	Gatunki zwierząt w obrębie jednostek systematycznych ⁴⁾	
	RAMIENIOWE	<i>TENTACULATA</i>

19.	xx PANCERZOWCE	<i>Mnemiopsis leidyi</i> MALACOSTRACA
20.	krab wełnistoręki (krab wełnistoszczypcy) ²⁾	<i>Eriocheir sinensis</i>
21.	rak Luizjański ²⁾	<i>Procambarus clarkii</i>
22.	rak pręgowany (rak amerykański) ²⁾	<i>Orconectes limosus</i>
23.	rak sygnałowy (rak kalifornijski) ²⁾ OWADY	<i>Pacifastacus leniusculus</i> INSECTA
24.	biedronka azjatycka MAŁŻE	<i>Harmonia axyridis</i> BIVALVIA
25.	ostryga pacyficzna ²⁾	<i>Crassostrea gigas</i>
26.	szczeżuja chińska	<i>Sinanodonta woodiana</i>
27.	xx	<i>Corbicula fluminalis</i>
28.	xx RYBY	<i>Corbicula fluminea</i> PISCES
29.	babka bycza ²⁾	<i>Neogobius melanostomus</i>
30.	babka łysa (babka gołogłowa) ²⁾	<i>Neogobius gymnotrachelus</i>
31.	babka marmurkowata (babka marmurkowa)	<i>Proterorhinus marmoratus</i>
32.	babka szczupła (babka rzeczna) ²⁾	<i>Neogobius fluviatilis</i>
33.	czebaczek amurski	<i>Pseudorasbora parva</i>
34.	pirapitinga (pirania paku)	<i>Piaractus brachypomus</i>
35.	sumik karłowaty	<i>Ameiurus nebulosus</i>
36.	trawianka PŁAZY	<i>Perccottus glenii</i> AMPHIBIA
37.	żaba rycząca (żaba byk, żaba wół) GADY	<i>Lithobates catesbeianus</i> REPTILIA
38.	żółw jaszczurowaty	<i>Chelydra serpentina</i>
39.	żółw malowany ³⁾	<i>Chrysemys picta</i>
40.	żółw ostrogrzbiety	<i>Grapthemys</i> <i>pseudogographica</i>
41.	żółw ozdobny (wszystkie podgatunki, w tym: żółw czerwonolicy, żółw żółtolicy, żółw żółto brzuchy) ³⁾ PTAKI	<i>Trachemys scripta</i> AVES
42.	bernikla kanadyjska	<i>Branta canadensis</i>

43.	gęsiówka egipska	<i>Alopochen aegyptiacus</i>
44.	sterniczka jamajska	<i>Oxyura jamaicensis</i>
	SSAKI	MAMMALIA
45.	bizon	<i>Bison bison</i>
46.	bóbr kanadyjski	<i>Castor canadensis</i>
47.	jeleń aksis (czytal)	<i>Axis axis</i>
48.	jeleń sika (jeleń wschodni)	<i>Cervus nippon</i>
49.	jeleń wirginijski	<i>Odocoileus virginianus</i>
50.	jenot	<i>Nyctereutes procyonoides</i>
51.	mangusta złocista	<i>Herpestes auropunctatus</i>
52.	maral (jeleń mandżurski)	<i>Cervus elaphus sibiricus</i>
53.	muflon	<i>Ovis aries musimon</i>
54.	norka amerykańska	<i>Neovison vison</i>
55.	szop pracz	<i>Procyon lotor</i>
56.	wapiti	<i>Cervus canadensis</i>
57.	wiewiórka szara	<i>Sciurus carolinensis</i>

Objaśnienia:

Gatunki roślin zostały pogrupowane w wyższe grupy systematyczne w ten sposób, że wielkimi literami, czcionką pogrubioną wyróżniono nazwy KLAS.

Gatunki zwierząt zostały pogrupowane w wyższe jednostki systematyczne w ten sposób, że wielkimi literami, czcionką pogrubioną wyróżniono nazwy GROMAD.

xx - brak nazwy polskiej.

---

¹⁾ Nie dotyczy dalszego przetrzymywania, bez zmiany lokalizacji, okazów przetrzymywanych w dniu wejścia w życie rozporządzenia.

²⁾ Nie dotyczy okazów przetrzymywanych poza akwenami w celach spożywczych.

³⁾ Nie dotyczy okazów wpisanych w dniu wejścia w życie rozporządzenia do rejestru starosty na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

⁴⁾ Dotyczy również form, ras i odmian udomowionych i hodowlanych.

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842).

W ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat rozwój cywilizacyjny i związana z nim intensyfikacja transportu, handlu i turystyki, spowodowały lawinowy wzrost zamierzonych i niezamierzonych introdukcji gatunków roślin, zwierząt i grzybów poza obszar ich naturalnego występowania. Wpływ tych gatunków, zwanych gatunkami obcymi, jest obecnie uznawany za jedno z głównych zagrożeń dla różnorodności biologicznej charakteryzującej dany rejon geograficzny. Znalazło to odzwierciedlenie w najważniejszych dokumentach międzynarodowych poświęconych ochronie przyrody, w tym Konwencji o różnorodności biologicznej sporządzonej w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532) oraz Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzonej w Bernie dnia 19 stycznia 1979 r. (tzw. Konwencji Berneńskiej) (Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 263 i 264). Rekomendacje i decyzje przygotowane w ramach tych konwencji (decyzja VI/23 Konferencji Stron w Hadze i decyzja VII/13 Konferencji Stron w Kuala Lumpur Konwencji o różnorodności biologicznej oraz rekomendacja No. 99/2003 Komitetu Konwencji Berneńskiej) mają na celu stworzenie podstaw dla skutecznego rozwiązywania tego problemu.

W Polsce do chwili obecnej odnotowano występowanie co najmniej 1241 gatunków obcych, należących do różnych grup taksonomicznych, to jest o 178 więcej w stosunku do 2011 r., kiedy przygotowany był pierwszy projekt przedmiotowego rozporządzenia. Większość z tych gatunków występuje w środowisku przyrodniczym, jednak nie stanowi zagrożenia dla rodzimej przyrody, jedynie część należy do grupy gatunków inwazyjnych, wpływających negatywnie na rodzime gatunki roślin, zwierząt i grzybów, a także na siedliska przyrodnicze.

Wiedza na temat inwazyjności poszczególnych gatunków poszerza się na bieżąco – pojawiają się nowe dane pochodzące z badań naukowych, a ponadto zauważyć należy, że szkodliwy wpływ wielu obcych gatunków ujawnia się nie od razu po ich wprowadzeniu

na dany obszar, ale dopiero po upływie dłuższego okresu czasu. Okres braku negatywnego wpływu na inne gatunki bądź siedliska przyrodnicze kończy się wtedy gdy np., liczebność i zasięg inwazji obcego gatunku osiąga odpowiedni poziom, albo gdy zaczyna działać jakiś dodatkowy czynnik, taki jak zanieczyszczenie siedliska lub jego fragmentacja. Nie brak też przykładów sytuacji, w których nieszkodliwy dotychczas obcy gatunek ujawnia swoją inwazyjność dopiero wtedy, gdy ma na niego wpływ inny obcy gatunek, który zostaje w którymś momencie wprowadzany na dany obszar.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia ma na celu aktualizację listy roślin i zwierząt inwazyjnych gatunków obcych, uwzględniając najnowsze dane na temat ich inwazyjności. W projekcie proponuje się dodanie pięciu nowych gatunków, w tym dwóch gatunków roślin - czeremchy amerykańskiej (*Padus serotina*), klonu jesionolistnego (*Acer negundo*) oraz trzech gatunków zwierząt - norki amerykańskiej (*Neovison vison*), jenota (*Nyctereutes procyonoides*) i muflona (*Ovis aries musimon*). Czeremcha amerykańska jest gatunkiem o cechach wybitnie inwazyjnych według DAISIE (Delivering Alien Invasive Species Inventories for Europe) oraz według Instytutu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk, dalej „IOP PAN”, który prowadzi bazę danych „Gatunki Obce w Polsce”. Gatunek ten stanowi zagrożenie dla następujących siedlisk przyrodniczych - wydm śródlądowych z murawami napiaskowymi, suchych wrzosowisk, ciepłolubnych śródlądowych muraw napiaskowych, śródlądowego boru chrobotkowego, grądu subatlantyckiego, grądu środkowoeuropejskiego i subkontynentalnego oraz ciepłolubnych dąbrów. Natomiast największe zagrożenie gatunek ten stanowi dla pomorskiego kwaśnego lasu brzozowo-dębowego (B. Tokarska-Guzik i inni, Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych., 2012, GDOŚ, Warszawa, str. 190).

Klon jesionolistny figuruje jako inwazyjny gatunek obcy w bazie NOBANIS (The North European and Baltic Network on Invasive Alien Species) oraz bazie danych IOP PAN „Gatunki Obce w Polsce”. Gatunek ten wnika do ciepłolubnych śródlądowych muraw napiaskowych, łągowych lasów dębowo-wiązowo-jesionowych oraz łągów wierzbowych, topolowych, olszowych, i jesionowych, przy czym dla łągów stanowi największe zagrożenie (ibidem).

Ze względu na fakt, iż ww. gatunki inwazyjne roślin nadal spotykane są w handlu, istotne jest wprowadzenie ograniczeń, przeciwdziałających ich dalszemu rozprzestrzenianiu się.

Norka amerykańska i jenot są gatunkami obcymi o cechach wybitnie inwazyjnych wg DAISIE, NOBANIS, IOP PAN (baza danych „Gatunki Obce w Polsce”). Gatunki te figurują również w publikacji „Gatunki obce w faunie Polski” (Z. Głowaciński, H. Okarma, J. Pawłowski, W. Solarz (red.), IOP PAN, 2011, Kraków), gdzie jednoznacznie wskazuje się na ich negatywny wpływ na rodzime gatunki zwierząt. Ponadto gatunki te zostały wymienione w załączniku do Rekomendacji No 77 Stałego Komitetu Konwencji Berneńskiej (Recommendation No. 77 of the Standing Committee, adopted on 3 December 1999, on the eradication of non-native terrestrial vertebrates), zawierającym gatunki, w stosunku do których udowodniono, że stanowią zagrożenie dla różnorodności biologicznej. Zgodnie z Rekomendacją No 77 handel ww. gatunkami winien być ściśle regulowany, a nawet zabroniony.

Norka amerykańska jest przetrzymywana przede wszystkim na fermach zwierząt futerkowych. Zauważyć należy, iż „Informacja o wynikach kontroli sprawowania nadzoru przez inspekcje państwowe nad funkcjonowaniem ferm zwierząt futerkowych w województwie wielkopolskim”, sporządzona we wrześniu 2011 r. przez Najwyższą Izbę Kontroli, wskazuje na liczne zaniedbania na fermach zwierząt futerkowych, w tym brak niezbędnych zabezpieczeń, zwiększenie dopuszczalnej obsady zwierząt, czy też zwiększenie liczby pawilonów dla klatek z norkami w stosunku do planów zagospodarowania. Ww. nieprawidłowości mają wpływ na fakt przedostawania się osobników norki amerykańskiej do środowiska przyrodniczego.

Kwestia przedostawania się osobników norki amerykańskiej z ferm zwierząt futerkowych do środowiska przyrodniczego została potwierdzona m. in. w publikacji *Multiple introductions determine the genetic structure of an invasive species population: American mink *Neovison vison* in Poland* (A. Zalewski et al. *Biological Conservation* 143 (2010) 1355–1363).

Jednocześnie zauważyć należy, że do Sekretariatu Konwencji Berneńskiej, w maju 2012 r. wpłynęła skarga dotycząca nieuwzględnienia gatunku norka amerykańska w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011 r. w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym (Dz. U. Nr 210, poz. 1260), w której zwrócono uwagę, iż może to stanowić zagrożenie dla gatunków rodzimych oraz siedlisk.

Norka amerykańska jest gatunkiem bardzo destrukcyjnym dla rodzimych zoocenoz (wyniszczającym lokalne populacje niektórych ptaków i ssaków), o następujących mechanizmach wpływu:

1) drapieżnictwo - negatywny wpływ na gęgawę (*Anser anser*), krzyżówkę (*Anas platyrhynchos*), kszczyka (*Gallinago gallinago*), łyskę (*Fulica atra*), perkozy (*Podicipedidae*), rybitwy (*Sternidae*), mewy (*Laridae*), słonkę (*Scolopax rusticola*), oraz pozostałe ptaki wodne i wodno-błotne, ponadto na karczownika ziemnowodnego (*Arvicola terrestris*) i inne gatunki ssaków, a także na gatunki ryb i płazów;

2) konkurencja międzygatunkowa - negatywny wpływ na gronostaja (*Mustela erminea*), łasicę (*Mustela nivalis*) i wydrę (*Lutra lutra*);

Norka amerykańska jest szczególnie groźna dla ptaków wiosną i latem, kiedy są one znacznie bardziej wrażliwe na drapieżnictwo niż podczas migracji i zimowania. Podczas inkubacji i wrodzenia młodych samice ograniczają swoją aktywność. Ponadto, samice kaczek, gęsi, łysek i perkozów podczas wychowu piskląt pierzą się przez kilka tygodni, tracąc zdolność lotu i stając się wówczas bezbronne wobec drapieżników. Stąd wysoki udział ptaków w diecie norek w sezonie lęgowym, zazwyczaj dużo wyższy niż w innych porach roku. W Parku Narodowym „Ujście Warty” wiosną ptaki stanowią 46-60 % biomasy zjadanych ofiar norki amerykańskiej. W Wielkiej Brytanii natomiast stwierdzono bardzo silny wpływ norki amerykańskiej na populacje karczownika. Również na Białorusi zaraz po pojawieniu się w tym kraju norki amerykańskiej odnotowano spadek liczebności karczownika. Obecnie, ze względu na bardzo niską liczebność tego gryzonia na wielu obszarach Europy, stanowi on niewielki składnik diety norki. W Parku Narodowym „Ujście Warty” jest to zaledwie 0,2-2,4 % biomasy zjadanych przez nią ofiar. Natomiast bardzo ważnym elementem diety norki amerykańskiej są tu ryby, których udział w jej zimowym pokarmie dochodzi do 60% zjadanej biomasy (Z. Głowaciński i inni (red.), IOP PAN, 2011, Kraków).

Na inwazyjność jenota szczególnie zwraca uwagę Stały Komitet Konwencji Berneńskiej w Rekomendacji No 139 (Recommendation No. 139 of the Standing Committee, adopted on 26 November 2009, on the control of the racoon dog (*Nyctereutes procyonoides*) in Europe), według której gatunek ten jest wyjątkowym zagrożeniem dla różnorodności biologicznej w Europie.

Mechanizm negatywnego wpływu jenota to przede wszystkim drapieżnictwo w stosunku do gatunków ptaków wodnych i wodno-błotnych, jak np.: kaczkowate (*Anatidae*), gatunków ptaków gniazdujących na ziemi, takich jak skrajnie zagrożony cietrzew (*Tetrix tetrix*), a także w stosunku do gatunków płazów, czy raków. Gatunek ten konkuruje również z rodzimymi gatunkami drapieżników średniej wielkości, szczególnie z lisem (*Vulpes vulpes*) i borsukiem (*Meles meles*). W niektórych rejonach, jako bardzo efektywny padlinożerca, może on obniżać dostępność padliny (ważnego źródła pokarmu na przełomie zimy i wiosny) i wpływać na zagęszczenia i przeżywalność innych drapieżników.

Ponadto, jenoty są nosicielami wielu chorób i pasożytów, takich jak wścieklizna, świerzb, bąblowica i włośnica. Zasiedlanie przez jenoty nor borsuków zimą i w sezonie rozrodczym może prowadzić do przenoszenia pasożytów i chorób. W Finlandii wykazano związek między zagęszczeniami jenotów a poziomem zapasożycenia rysi *Lynx lynx* przez larwy włośni. Jenoty często są zabijane przez duże drapieżniki i wałęsające się psy, co może prowadzić do zarażania tych zwierząt chorobami zakaźnymi i pasożytami. W Europie jenoty są jednym z głównych wektorów roznoszenia chorób i pasożytów groźnych również dla człowieka. W ostatnich latach w Estonii jenoty stanowiły ponad 50% przypadków wścieklizny u dzikich zwierząt. W Polsce w latach 1999-2004 ponad 700 jenotów (około 8% wszystkich przypadków) było zarażonych wścieklizną. W czasie epidemii wścieklizny w Finlandii w latach 80-tych 77% przypadków wścieklizny notowano właśnie u jenotów (Z. Głowaciński i inni (red.) 2011, str. 466).

Muflon jest gatunkiem obcym o cechach inwazyjnych według DAISIE oraz IOP PAN (baza danych „Gatunki Obce w Polsce”). Gatunek ten figuruje również w publikacji „Gatunki obce w faunie Polski” (Z. Głowaciński i inni (red.) 2011), gdzie jednoznacznie wskazuje się na negatywny wpływ muflona na rodzimą przyrodę.

Mechanizm negatywnego wpływu muflona to przede wszystkim wpływ na cenne siedliska przyrodnicze. Wyniki monitoringu obszarów i siedlisk chronionych w ramach sieci Natura 2000 wykazały, że muflony lokalnie mają niezwykle destrukcyjny wpływ na cenne siedliska, w tym siedliska, których ochrona ma charakter priorytetowy. Dotyczy to w szczególności naskalnych i narumoszowych zbiorowisk roślinnych, które niszczone są wskutek uruchomienia przez muflony procesów erozji stoków, co prowadzi do całkowitego zaniku roślinności zielnej i zatrzymania odnowień gatunków drzewiastych. Katastrofalny wpływ muflonów na te siedliska stwierdzono na Pogórzu Wałbrzyskim w dolinie Czyżynki,

objętej ochroną jako obszar Natura 2000. Ponadto gatunek ten konkuruje z rodzimym gatunkiem – sarną (*Capreolus Capreolus*) (Z. Głowaciński i inni (red.) 2011, str. 495).

W § 3 projektu rozporządzenia określono 14-dniowy termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejszy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje niniejszy akt normatywny

Wprowadzenie niniejszego aktu normatywnego w zakresie posiadanych kompetencji będzie oddziaływało na następujące podmioty: Ministra Środowiska, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz parki narodowe, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Państwową Inspekcję Weterynaryjną, Inspekcję Ochrony Środowiska, Izby Celne oraz podmioty zajmujące się uprawą, hodowlą i obrotem gatunkami roślin i zwierząt, określonymi w rozporządzeniu.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji społecznych został przesłany do:

1. Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej;
2. Instytutu Badawczego Leśnictwa;
3. Instytutu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
4. Instytutu Środowiska Rolniczego i Leśnego Polskiej Akademii Nauk;
5. Muzeum i Instytutu Zoologii Polskiej Akademii Nauk;
6. Instytutu Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk;
7. Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie;
8. Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk;
9. Instytutu Dendrologii Polskiej Akademii Nauk;
10. Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni;
11. Zakładu Ichtiobiologii i Gospodarki Rybackiej w Gołyszach Polskiej Akademii Nauk;
12. Centrum Badań Ekologicznych Polskiej Akademii Nauk;
13. Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego;
14. Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk;
15. Instytutu Ogrodnictwa Oddziału Pszczelnictwa w Puławach;
16. Komitetu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
17. Krajowej Rady Izb Rolniczych;
18. Marszałków województw;
19. Organizacji pozarządowych:
  - 1) Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska,
  - 2) Centrum Prawa Ekologicznego,

- 3) Klub „Gaja”,
- 4) Klub Przyrodników,
- 5) Liga Ochrony Przyrody,
- 6) Polski Klub Ekologiczny,
- 7) Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”,
- 8) Stowarzyszenie – Chrońmy Mokradła,
- 9) Stowarzyszenie – Pracownia na rzecz Wszystkich Istot,
- 10) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków,
- 11) Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków,
- 12) Stołeczne Towarzystwo Ochrony Ptaków,
- 13) Grupa Badawcza Ptaków Wodnych „Kuling”,
- 14) WWF Polska,
- 15) Greenpeace Polska,
- 16) Stowarzyszenie dla Natury „WILK”,
- 17) Towarzystwo Przyrodnicze „Bocian”,
- 18) Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „pro Natura”,
- 19) Koalicja „Niech Żyją!”,
- 20) Komitet Ochrony Kuraków,
- 21) Stowarzyszenie Natura i Człowiek,
- 22) Polskie Towarzystwo Entomologiczne,
- 23) Polskie Stowarzyszenie Pajęczarskie,
- 24) Polskie Stowarzyszenie Terrarystyczne,
- 25) Łódzkie Stowarzyszenie Akwarystów i Terrarystów,
- 26) Podbeskidzkie Towarzystwo Akwarystyczno-Terrarystyczne,
- 27) Stowarzyszenie Przetwórców i Eksporterów Ślimaków,
- 28) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich,
- 29) Krajowa Federacja Towarzystw Wędkarskich,
- 30) Ogólnopolski Związek Pracodawców Rybackich w Toruniu,
- 31) Organizacja Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych,
- 32) Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych,
- 33) Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych w Lęborku,
- 34) Stowarzyszenie Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu,

- 35) Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego,
  - 36) Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku,
  - 37) Zrzeszenie Producentów Ryb w Katowicach,
  - 38) Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie,
  - 39) Związek Producentów Ryb w Poznaniu,
  - 40) Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych,
  - 41) Polski Związek Branżowy Hodowców Jeleniowatych,
  - 42) Polski Związek Hodowców Jeleniowatych;
20. Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
  21. Rady Dyrektorów Ogrodów Zoologicznych i Akwariów w Polsce;
  22. Rady Ogrodów Botanicznych i Arboretów w Polsce;
  23. Towarzystwa Naukowego Prawa Ochrony Środowiska we Wrocławiu;
  24. Polskiego Związku Łowieckiego;
  25. Polskiego Związku Wędkarskiego;
  26. Polskiego Towarzystwa Rybackiego;
  27. Polskiego Związku Pszczelarskiego;
  28. Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami;
  29. Polskiego Towarzystwa Leśnego;
  30. Polskiego Towarzystwa Botanicznego;
  31. Związku Szkółkarzy Polskich;
  32. Business Centre Club;
  33. Uczelni wyższych:
    - 1) Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie,
    - 2) Akademia Pomorska w Słupsku,
    - 3) Uniwersytet w Białymstoku,
    - 4) Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,
    - 5) Uniwersytet Gdański,
    - 6) Uniwersytet Jagielloński,
    - 7) Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego,
    - 8) Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach,
    - 9) Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
    - 10) Uniwersytet Łódzki,
    - 11) Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,

- 12) Uniwersytet Opolski,
- 13) Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
- 14) Uniwersytet Rzeszowski,
- 15) Uniwersytet Szczeciński
- 16) Uniwersytet Śląski,
- 17) Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu,
- 18) Uniwersytet Warszawski,
- 19) Uniwersytet Wrocławski,
- 20) Uniwersytet Zielonogórski,
- 21) Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie,
- 22) Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie,
- 23) Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu,
- 24) Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach
- 25) Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
- 26) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
- 27) Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie,
- 28) Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie,
- 29) Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia może mieć wpływ na wybrane jednostki organizacyjne administracji rządowej (Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska) ze względu na zwiększenie się obowiązków w zakresie kontroli oraz działań inspekcyjnych, w tym może mieć wpływ na budżet państwa. Ewentualne dodatkowe koszty będą pokrywane w ramach obecnych budżetów jednostek. Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia może mieć wpływ na rynek pracy. Niektóre z gatunków wymienionych w niniejszym rozporządzeniu stanowią przedmiot działalności rolniczej, która w związku z wprowadzanymi zmianami może ulec utrudnieniu, ograniczeniu

lub, w ściśle uzasadnionych przypadkach, całkowitemu wyłączeniu na wybranych obszarach kraju.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia może mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki, w tym może, wpłynąć na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ze względu na wprowadzenie większej kontroli w zakresie obrotu gatunkami, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić rodzimym gatunkom lub siedliskom przyrodniczym.

W przypadku gatunku norka amerykańska, której fermy są szeroko rozpowszechnione, wpisanie tego gatunku na przedmiotową listę spowoduje, że przetrzymywanie, hodowla, rozmnażanie, oferowanie do sprzedaży i zbywanie, wymagało będzie uzyskania zezwolenia właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska, a w przypadku sprowadzania gatunków z poza terytorium kraju, zgodę Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, na podstawie z art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zezwolenie wydawane przez ww. organy, zawierać będzie szczególne wytyczne, w tym ograniczenia, a także będzie wymuszać na podmiotach raportowanie z wykorzystania zezwolenia. W uzasadnionych przypadkach organy będą miały możliwość odmowy udzielenia zezwolenia, w oparciu o obiektywne przesłanki i kierując się ochroną gatunków rodzimych.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.